

KUNSTENAAR



PIETER MAGELSEN

LEEFTIJD: GEBOREN IN 1950 TE 'S-HERTOGEN-BOSCH

ACHTERGROND: STUDEERDE AAN DE GERRIT RIETVELD ACADEMIE EN ANDRAGOGIE AAN DE UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

HUIDIG BEROEP: MULTIDISCIPLINAIR KUNSTENAAR EN (SINDS 1990) ADVISEUR BEELDENDE KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE VOOR DIVERSE ORGANISATIES, WAARONDER HET AMSTERDAMS FONDS VOOR DE KUNST

WAPENFEITEN: TALLOZE EXPOSITIES, DE LAATSTE JAREN VOORAL IN GROEPSVERBAND EN MEESTAL OP THEMA; SPECIALE OPDRACHTEN EN INSTALLATIES; SINDS 1997 LID VAN DE PROGRAMMARAAD VAN ARCHITECTUUR CENTRUM AMSTERDAM ARCAM; HET BEDENKEN, BEGELEIDEN EN MEEREALISEREN VAN ZO'N HONDERD KUNSTWERKEN IN DE OPENBARE RUIMTE IN OPDRACHT VAN DE GEMEENTE AMSTERDAM; MEDE-ORGANISATOR VAN DE MANIFESTATIE '2001: A PUBLIC SPACE ODYSSEY'; 'CITY-DRESSER' TER GELEGENHEID VAN HET HUWELIJK VAN KROONPRINS WILLEM-ALEXANDER EN MÁXIMA ZORREGUITA

Op nevenstaande foto wordt Peter van der Heijden geflankeerd door Máxima Zorreguita ter gelegenheid van de presentatie van het boek *A Public Space Odyssey* over nieuwe kunstwerken in de openbare ruimte in Amsterdam, waar hij als mede-samensteller en auteur een belangrijke bijdrage aan leverde. Voor het koninklijk huwelijk op 2 februari is Peter van der Heijden gevraagd als 'city-dresser'. Hij nodigde het Rotterdamse vormgeversduo Vollaers en Zwart uit en om samen een ontwerp te maken. De route die het bruidspaar met de gouden koets zal afleggen, van de Beurs van Berlage op het Damrak via de Nieuwezijds Voorburgwal, het Singel, de Munt tot aan het Rokin, wordt naar zijn idee en concept op strategische punten opgeluisterd met banieren en vlaggen. In zijn woning annex atelier in een prachtig oud pakhuis in Amsterdam vertelt Van der Heijden iets meer over deze bijzondere opdracht: 'We hebben gekozen voor de kleuren van de vlaggen: rood, wit, blauw, oranje, licht-blauw en goud. Als alles goed gaat, zullen er skûtsjes in de gracht van het Rokin liggen, versierd met honderden vlaggen – de mooiste bruiloftsvloot die je kunt bedenken. Tenzij het enorm gaat vriezen. En op het Singel komen 'westlanders' te liggen. Het klinkt misschien eenvoudig, maar dat is een enorme organisatie – de

skûtsjes hebben bijvoorbeeld zeventien meter hoge masten. Maar het wordt echt fraai. In feite maken we gebruik van de natuurlijke schoonheid van de binnenstad. Daarnaast is er een 'geluidsverhaal', met de kerkklokken en carillons van de stad, 21 saluutschoten in de haven, een aantal marienkapels langs de route, het gekletter van de vele paardenhoeven. En we hebben nog enkele *special effects* bedacht, maar daar houd ik mijn mond over, dat moet een verrassing blijven.'

HOMO UNIVERSALIS Begeleid door het geluidsverhaal afkomstig uit de volière ten huize van onze city-dresser en kunstenaar gaan we over tot het doorneemen van enkele van zijn favorieten. 'Zoals je zult merken: mijn fascinatie gaat uit naar de ouderwetse homo universalis, naar mensen die van alles aanpakken. Zoals Berlage ook meubels ontwierp en het glas-in-lood in Arti. Dat vind je ook bij Frank Zappa, Captain Beefheart (alias Don van Vliet), Wim Schippers, Marcel Duchamp: bijna stijlloze figuren die op allerlei gebieden hun sporen hebben nagelaten. Kom daar nog maar eens om.'

Laten we beginnen met architectuur: 'De Beurs van Berlage vind ik toch één van de allerfraaiste gebouwen. Ik ben er nu natuurlijk heel intensief mee bezig: ik heb op



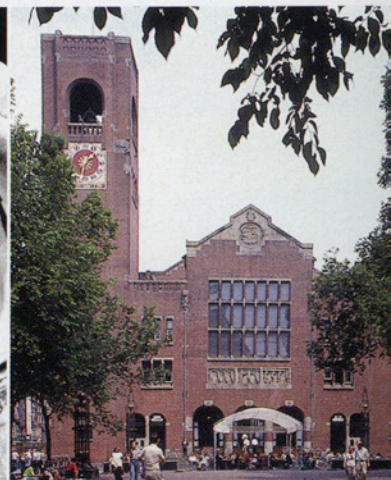
TEKST: MARIEKE VAN GESSEL,
MARCO DE VRIES
FOTOGRAFIE: DIVERSEN

'GEBRUIKMAKEN

V.l.n.r.: 'Dradenteller'. Frank Zappa. Beurs van Berlage.



NIEL VAN IPEREN



PETER HORRE

PETER VAN DER HEIJDEN

de torens gestaan, ik ken de verzakkingen, ik weet hoe de ramen in elkaar zitten. Het is een ontzaglijk mooi en stevig gebouw. Daarnaast heeft Berlage als stedenbouwkundige de tijd zo mee gehad dat hij een enorm *statement* heeft kunnen nalaten, niet alleen met Plan Zuid, maar ook met kleine wijken als De Baarsjes en de Mercatorbuurt. Van de Amsterdamse School is het werk van Berlage net iets steviger. Vanuit de lucht is het ook onvoorstelbaar mooi. Zaterdag 2 februari is mede zo spannend voor mij, omdat voor het eerst sinds lange tijd de binnenstad vrij zal zijn van auto's, fietsen en openbaar vervoer en er alleen mensen in de straten zullen zijn. Dat op zich zal al een prachtig plaatje opleveren. Van de jonge generatie architecten wil ik er ook enkele noemen – want we leven in een rijke periode met veel projecten als de Zuidas en de locaties langs het IJ – onder wie Meyer & Van Schooten, Ton Verhoeven en MVRDV. Van de internationale architecten vind ik Gustave Eiffel geweldig goed. Ik houd van utiliteitsbouw zoals bruggen en Eiffels brug over de Douro in Porto is prachtig. En de Eiffeltoren vind ik één van de mooiste bouwwerken van Europa; het is eigenlijk een megalomaan beeldhouwwerk. Zoals al blijkt uit de vele verzamelingen die in zijn eigen woning te vinden zijn, van terraria tot een vitrine met fossiele botten van

walvissen en mammoeten heeft Peter van der Heijden iets met natuurhistorie. Een loop is zijn onmisbare gebruiksvoorwerp, omdat hij daarmee zijn eventuele geologische vondsten in de akker nader kan bekijken. Zijn museale voorkeur gaat dan ook uit naar natuurhistorische collecties. 'Kleine musea waar de meest vreemde opgezette dieren schuilgaan onder de stoflagen, zoals Natura Docet in Denekamp – bijna niemand kent het. Of het Teylers Museum in Haarlem en het Musée national d'Histoire naturelle in de Jardin des Plantes in Parijs. Voor moderne kunst bezoek ik graag De Pont in Tilburg, wat ook een prachtige architectuur heeft. Een andere bijzondere expositieruimte vind ik Het Arsenaal in Venetië.'

JAREN VIJFTIG 'Ik zou wel talloze kunstenaars kunnen noemen, maar ik houd zoals gezegd vooral van mensen die van vele markten thuis zijn, zoals Marcel Duchamp, Sigmar Polke, El Lissitzky, Thomas Schütte. Onder de Nederlandse kunstenaars heb ik een voorkeur voor het werk van Guido Geelen, Wim Schippers en Hans van Houwelingen. De laatste vind ik de sterkste kunstenaar in de openbare ruimte, waar hij heel slim mee omgaat. Hij maakte bijvoorbeeld de 46 hagedissen in het Kleine Gartmanplantsoen bij het Leidseplein.'

'Ik ga weinig naar de bioscoop, maar ik ben een erg groot liefhebber van de jaren-vijftig-films van Vittorio de Sica, kleine verhalen die na de oorlog spelen, zoals *Il tetto* en *Il Miracolo di Milano*. Ze gaan over gewone mensen, belichten de kleine dingen van alledag, vaak met humor, en geven een goed tijdsbeeld, wat ik ook in de boeken van Theo Thijssen zo waardeer. En die laatste hebben voor mij weer een meerwaarde omdat ze over Amsterdam gaan. Pas las ik dan ook de *Oesters* van Nam Kee van Kees van Beijnum en vorig jaar natuurlijk *Publieke Werken* van Thomas Rosenboom over de bouw van het Victoria Hotel. De feiten moeten wel redelijk kloppen, anders bederft dat mijn leesplezier.'

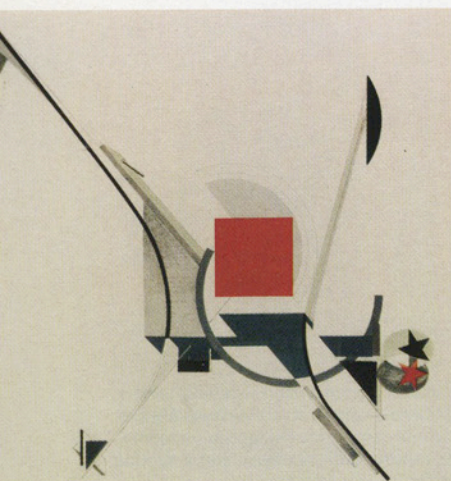
'Mijn drie favoriete steden zijn steden die aan het water liggen en die relatief snel te bereiken zijn. Behalve Amsterdam zijn dat Venetië – mede vanwege de Biënnale – en Istanbul, voor mij de stad die op de kortste afstand nog steeds voor de grootste cultuurschok zorgt. Van een ongekende schoonheid en de chaos in de stad is dezelfde als die van Amsterdam in de jaren vijftig.'

Rest ons te wensen dat chaos en de kou op 2 februari uitblijven, zodat de schoonheid van Amsterdam en de feestelijke aankleding voor een memorabele dag zorgen. <

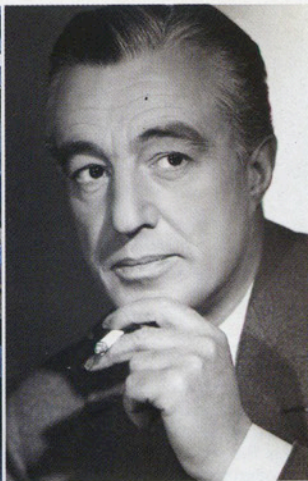
Zie ook de adressenpagina

VAN NATUURLIJKE SCHOONHEID'

V.l.n.r.: 'Proun' uit de 'Figurienmappe', ca 1922, El Lissitzky. Istanbul. Vittorio de Sica. Het Arsenaal in Venetië.



STEVE MCCUNY, MAGNUM



STILL PHOTO



THOMAS IVES